

Kurier Chopinowski

JESSICA DUCHEN

Uchem recenzenta
With a critical ear

DOROTA BUDEJKO

Wspomnienie
A reminiscence

MARCIN KONIK

Z archiwum Konkursu
Competition archive

URSZULA KRÓL

Z muzealnego skarbca
Museum treasures

XIX Międzynarodowy Konkurs Pianistyczny im. Fryderyka Chopina
The 19th International Fryderyk Chopin Piano Competition
→ chopincompetition.pl

Nº 17
20 X 2025

ISSN 2450-2723 Warszawa / Warsaw Exemplarz bezpłatny / Free Copy

Chopin
Courier

WYDAWCA / PUBLISHER
Narodowy Instytut Fryderyka Chopina
REDAKTOR NACZELNA / EDITOR-IN-CHIEF
Ewa Boguła-Gniazdowska
REDAKCJA / EDITORIAL STAFF
Gavin Dixon, Magdalena Kap-Taborowicz,
Jan Lech, Sylwia Zabieglńska
PROJEKT GRAFICZNY / LAYOUT
Mateusz Kowalski
WSPÓŁPRACA / COOPERATION
Ola Dębniak
TLUMACZENIA / TRANSLATIONS
Steven Canty, John Comber,
Sylwia Zabieglńska
KOREKTA / PROOFREADING
Maria Aleksandrow, Gavin Dixon
**AUTOR PRACY NA OKŁADCE /
AUTHOR OF THE COVER WORK**
Daniel Gutowski
**AUTORKA KOMIKSU NA STRONIE 2 /
AUTHOR OF THE CARTOON ON PAGE 2**
Ola Szmiida
DRUK / PRINT
KRM Druk

RP

Patronat Honorowy
Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej
Karola Nawrockiego

DOFINANSOWANO ZE ŚRODKÓW
MINISTERSTWA KULTURY I DZIEDZICTWA NARODOWEGO

Ministerstwo Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

MECENAS PARTNER STRATEGICZNY

PARTNER GŁÓWNY PARTNER ZŁOTY

WSPÓŁORGANIZATORZY

PARTNERZY

OFICJALNY PRZEWÓZNIK NITC

PATRONI MEDIALNI

WSPÓŁPRACA WERYTORYCZNA

Powrót do źródeł

A return to the sources

Podczas obecnej edycji Konkursu orkiestra wykonuje obydwa koncerty fortepianowe Chopina, korzystając z materiałów nutowych przygotowanych przez zespół redaktorski Narodowego Instytutu Fryderyka Chopina.

W trakcie prac nad materiałami przyjęto zasadę jak najmniejszej ingerencji w oryginalny tekst pochodzący od kompozytora. W przypadku *Koncertów fortepianowych* najbliższe kompozytorskiej wersji są pół-autograf edycyjny i pierwodruki francuskie *Koncertu f-moll* oraz pierwodruk francuski *Koncertu e-moll*. W odbiorze prezentowanych podczas Konkursu wersji mogą zatem zaskakiwać słuchaczy drobne różnice w partiach orkiestrowych w stosunku do tych grywanych zazwyczaj.

Prace nad przygotowaniem głosów i partytury trwały ponad rok, a pierwsze opracowanie zostało przekazane muzykom Filharmonii Narodowej podczas prób do 53. Ogólnopolskiego Konkursu Pianistycznego im. Fryderyka Chopina. W efekcie zdobytych wtedy doświadczeń oraz po konsultacjach z muzykami dokonano niezbędnych poprawek – bez ingerowania jednak w oryginalny tekst. Efektem tej współpracy jest materiał, który przywraca Chopinowskim utworom formę najbliższą pierwotnym zapisom oraz jest dostosowany do współczesnych potrzeb wykonawczych.

Na pytanie, kto jest autorem prezentowanej obecnie wersji, można śmiało odpowiedzieć, że Fryderyk Chopin.

In the present edition of the Competition, the orchestra performs both of Chopin's piano concertos using performance materials prepared by the editorial team of the Fryderyk Chopin Institute.

In preparing these materials, the guiding principle was to interfere as little as possible with the composer's original text. In the case of the piano concertos, the sources closest to Chopin's own versions are the semi-autograph and the first French edition of the Concerto in F minor, as well as the first French edition of the Concerto in E minor. Listeners may therefore notice slight differences in the orchestral parts between these versions and those more commonly performed.

Work on the full score and the parts lasted over a year. The first version was handed to the musicians of the Warsaw Philharmonic during rehearsals for the 53rd National Fryderyk Chopin Piano Competition. Drawing on the experience gained on that occasion and following consultations with the musicians, the editors made a number of necessary adjustments – without, however, altering the original text. The result of this collaboration is a set of materials that restores Chopin's works to a form most faithful to their original sources, while at the same time meeting the practical needs of contemporary performance.

To the question of who should be regarded as the author of the version performed during the Competition, we may confidently reply: Fryderyk Chopin.

Harmonogram dnia

Schedule of the day

18:00 Kevin Chen
Kanada / Canada
Polonez-fantazja As-dur op. 61
Polonaise-Fantasy in A flat major, Op. 61
Koncert fortepianowy e-moll op. 11
Piano Concerto in E minor, Op. 11

19:00 David Khrikuli
Gruzja / Georgia
Polonez-fantazja As-dur op. 61
Polonaise-Fantasy in A flat major, Op. 61
Koncert fortepianowy f-moll op. 21
Piano Concerto in F minor, Op. 21

PRZERWA / INTERMISSION

20:20 Shiori Kuwahara
Japonia / Japan
Polonez-fantazja As-dur op. 61
Polonaise-Fantasy in A flat major, Op. 61
Koncert fortepianowy e-moll op. 11
Piano Concerto in E minor, Op. 11

Uchem recenzenta With a critical ear

 JESSICA DUCHEN

Po psychodramie, która rozegrała się poprzedniej finałowej nocy – kiedy obok uczestnika świetnie już znanego i ogranego, Erica Lu, wystąpiła urzekająca Tianyao Lyu – także i tego wieczoru w Filharmonii Narodowej kolejna czwórka pianistów dostarczyła nam ekscytujących wrażeń.

Miyu Shindo otworzyła występ mocną interpretacją *Poloneza-fantazji*, z wyczuciem atmosfery, uroczym *pianissimo* i pięknym prowadzeniem głosów. Dzięki emocjonalnej wrażliwości artystka potrafiła pozostawić muzyce sporą przestrzeń na oddech i narastanie. W *Konercie e-moll* nad myśleniem formą przeważało, kierowane porywami serca, wydobywanie znaczeń każdej melodii. W żywym i dynamicznym finale pianistka pokazała się zaś w najlepszej formie, a w ostatnich pasażach wyraźnie już czerpała czystą radość z gry.

Zitong Wang, niezrażona początkowymi drobnymi lukami pamięciowymi w *Poloniezie-fantazji*, pokazała dojrzałą muzikalność, dzięki wyczerpanej intensywności nadając temu skomplikowanemu dziełu charakter niemal improwizacyjny. W rozpędzonym finale *Koncertu e-moll* zademonstrowała imponującą wirtuozerię czy wręcz sprinterskie umiejętności, a w dwu wcześniejszych częściach – znakomite frazowanie (mimo pewnych nadużyć agogicznych). Gra ona dźwiękiem jasnym, o niespotykanej skali, silnie artykułowanym, co może sugerować, że świetnie odnajdzie się także w innym repertuarze.

Według Williama Yanga mniej znaczy po prostu więcej, i tyle. Dał nam bodaj najlepszą na tym Konkursie interpretację *Poloneza-fantazji*, kształtując dzieło bezbłędnie od pierwszego pobudzającego przebiegu myśli aż po ostateczne spełnienie. Jego *Koncert f-moll* stanowił mieszkankę filigranowej delikatności, ożywionego wyczucia rytmu z własną koncepcją, z której biła pewność. O ile pozostałym uczestnikom zdarzały się zwarcia z orkiestrą, o tyle dla niego – znakomicie partnerującego instrumentom dętym – był to rejs spokojnym morzem. Wydaje się, że jak wielu największych pianistów – jeśli utwór nie nakazuje inaczej – wybiera on drogę brzmienia introwertycznego. Gra z dojrzałością, której nie powstydziliby się znacznie odeń starszy artysta.

Piotr Alexewicz, jedyny polski finalista, od pierwszych dźwięków *Poloneza-fantazji* przejął kontrolę nad utworem. Ten ekstrawertyczny pianista chętnie podkreślał heroiczny wymiar dzieła, nie dziwi więc także właściwe mu naturalne wyczucie rytmów i charakteru poloneza oraz mazurka. Jego *Koncert f-moll* zdominowały chłód i siła brzmienia. I nawet jeśli interpretacje te przypominały chwilami mroczną narrację, a nie ulotną poezję, to pianista potrafił utrzymać napięcie i uwagę publiczności. Lekki pośpiech w kodzie tylko cudem nie skończył się katastrofą, lecz triumfem i zasłużonymi brawami.

Piotr Alexewicz

 KRZYSZTOF SZLĘZAK / NIFC

After the psychodrama on the first night of the finals, which presented the best-known and most seasoned contestant, Eric Lu, alongside the captivating Tianyao Lyu, the next four pianists brought us an equally enthralling evening at the Warsaw Philharmonic.

Miyu Shindo made a strong start in an account of the *Polonaise-Fantasy* characterised by a powerful sense of atmosphere, some lovely *pianissimos* and beautifully managed voicing. She is a big-hearted player who allows generous space for the music to breathe and grow. The sense of architecture was perhaps less assured in her E minor Concerto, in which she seemed to be seeking significance in every one of the melodic lines, wearing heart very much on sleeve. The mercurial finale, however, showed her at her best: in the final pages she could relish a palpable sense of joy.

Zitong Wang suffered some slight memory lapses early in the *Polonaise-Fantasy*; but undeterred, she showed much mature musicianship, creating a rapt intensity that helped this complex work to feel almost like an improvisation. Her E minor Concerto contained impressive virtuosity, indeed athleticism, in the very rapid finale, and some superb melodic phrasing in the first two movements – even if there were a few excessive tempo manipulations. Her sound is bright with an impressive range, and strongly articulated, suggesting that she will excel equally in other spheres of repertoire.

For William Yang, less is definitely more, and exquisitely so. He offered what was to my ears the finest *Polonaise-Fantasy* of the Competition yet: he shaped it unerringly, from the first twilit stirring of its thoughts up towards the ultimate fulfilment. His F minor Concerto was a blend of filigree delicacy, great clarity aided by clever pedalling, a vivid rhythmic sense and a completely assured personal concept. While some other contestants have experienced ensemble glitches with the orchestra on occasion, it was smooth sailing for him and he partnered the wind players superbly. Like many of the greatest pianists, it seems that he chooses not to project outwards except at moments when the music wholly demands it; instead, he draws us in towards him. He plays with a maturity and musical individuality that would not disgrace pianist twice his age.

The only Polish candidate in the final round is Piotr Alexewicz who took ownership of the *Polonaise-Fantasy* in the very first notes. He is an extrovert player with an inclination towards the heroic side of this piece; unsurprisingly, he also has a natural feel for the rhythms and character of polonaise and mazurka. Cool, strong, resonant playing dominated the F minor Concerto, and even if his concepts occasionally felt less like elusive poetry and more like a prose thriller, he was able to ratchet up the tension and keep the audience hooked. A slight rush in the coda miraculously did not end in derailment, but instead in triumph and well-deserved cheers.

Wspomnienie Janusza Olejniczaka *A reminiscence of Janusz Olejniczak*

 DOROTA BUDEJKO

Kiedy myślę, kim tak naprawdę był mój brat, przychodzi mi na myśl pewne określenie: czuły przewodnik.

Był nim dla mnie, swoich synów, moich dzieci, a później uczniów i studentów. W ten sam sposób również grał: z pasją, czułością i ostrożnością. Miał w sobie ogromną potrzebę przekazywania wiedzy (nie tylko muzycznej), dzielenia się emocjami, fascynacjami i doświadczeniami. Wszystkie ważne książki, filmy, nagrania kultowych pianistów poznawaliśmy dzięki Januszowi. Jego natura zawierała w sobie ogromne pokłady ciepła, szacunku i miłości do ludzi.

Uwielbiał rozmowy ze swoimi studentami. Miałam szczęście obserwować lekcje, które często odbywały się w naszym rodzinnym domu w Łomiankach. Uczestniczyłam w tym wielogodzinnym misterium grania, picia kawy, rozmów o sztuce, filozofii czy religii. Janusz umiał słuchać. A później wypowiadał kilka zdań, które otwierały inną, nową perspektywę. Stwarzał poczucie bliskości, ale nigdy nie przekraczał granic prywatności, nie oceniał, nikogo nie lekcewał.

Może brzmi to banalnie, ale był prawdziwie dobrym i szlachetnym człowiekiem.

Myślałam, że obserwowanie tegorocznego Konkursu Chopinowskiego, już bez udziału Janusza w roli jurora, będzie dla mnie bolesne, tym bardziej, że 20 października przypada pierwsza rocznica jego śmierci. Okazało się, że jest inaczej. Jego żywą obecność odnajduję w natchnionych mazurkach, dumnych polonezach, w *pianach* i kantylenach. Ten szczególnie rodzaj bliskości daje poczucie trwania.

Janusz zmarł tuż przed wyczekiwaniem z radością tournée do Japonii. Bardzo bliska była mu kultura tego wspaniałego kraju. Wiem, że cieszyłby się z obecności w Konkursie tylu znakomitych pianistów z Azji. Zwracał zawsze uwagę na szczególnie rodzaj mistycznej muzykalności artystów ze Wschodu. Cenił ich wrażliwość na brzmienie i pewien rodzaj delikatnej powściągliwości.

Kiedy piszę te słowa, cudowna, 17-letnia pianistka Tianyao Lyu gra subtelnie i onirycznie tak często wykonywaną przez Janusza *Kołysankę*. Słucham w zachwycie i myślę...

Dobranoc, Januszu.

When I think about who my brother really was, a certain epithet occurs to me: a caring guide.

That's what he was to me, and to his sons, my children, and later his pupils and students. And that's how he played, as well: with passion, care and tenderness. He felt a huge need to pass on his knowledge (not just about music), to share emotions, fascinations and experiences. It was thanks to Janusz that we got to know all the important books, films and recordings of revered pianists. He was by nature a deeply warm, respectful and loving person.

He adored talking with his students. I had the good fortune to observe his lessons, which were often held at our family home in Łomianki. I took part in that mystery of playing, drinking coffee and talking about art, philosophy and religion, which lasted for many hours. Janusz knew how to listen. And later he would utter a few sentences that opened up new, unexpected perspectives. He created a sense of closeness, but never crossed the line of privacy, never judged or looked down on anyone.

It may sound banal, but he was a truly good and noble person.

I thought that observing this year's Chopin Competition, without Janusz in the role of juror, would be painful for me, particularly since 20 October brings up the first anniversary of his death. But it's actually quite different. I sense his presence in the inspired mazurkas, the lofty polonaises, the *pianos* and cantilenas. That special kind of closeness gives one a sense of abiding.

Janusz died shortly before a keenly anticipated tour of Japan. The culture of that fabulous country was close to his heart. I know he'd be glad that there are so many excellent pianists from Asia taking part in the Competition. He always noted a particular kind of mystical musicality among artists from the East. He appreciated their tonal sensitivity and kind of delicate restraint.

As I write these words, the wonderful 17-year-old pianist Tianyao Lyu is giving a subtle, dream-like rendition of the Berceuse that Janusz played so often. I listen in delight and think...

Goodnight, Janusz.

Janusz Olejniczak

Pianista, chopinista, uczeń Luizy Walewskiej, Ryszarda Baksta, Zbigniewa Drzewieckiego i Witolda Małcużyńskiego, laureat, pedagog i juror.

Pianist, chopinist, student of Luiza Walewska, Ryszard Bakst, Zbigniew Drzewiecki, and Witold Małcużyński, laureate, pedagogue, and juror.

Janusz Olejniczak
 BARTEK BARCZYK

Janusz Olejniczak
BARTÉK BARCZYK

i

Specjalny pokaz filmowy

20 października o godz. 12:00 w kinie „Kultura” odbędzie spotkanie poświęcone pamięci Janusza Olejniczaka.

W programie wydarzenia jest pokaz filmu *Pierwszy. Szósty* w reżyserii Włodzimierza Waltera – uhonorowanego Nagrodą Miasta Wenecji w kategorii „Dokument” (Prix Italia, 1971).

Film przedstawia sylwetki dwóch uczestników VIII Międzynarodowego Konkursu Pianistycznego im. Fryderyka Chopina: Garricka Ohlssona, laureata I nagrody, oraz Janusza Olejniczaka, który zajął wówczas szóste miejsce.

Wstęp wolny (liczba miejsc jest ograniczona).

Special Film Screening

We warmly invite you to a special event on October 20th at 12:00 PM at Kino Kultura, dedicated to the memory of Janusz Olejniczak.

During the event, we will screen the film *The First. The Sixth*, directed by Włodzimierz Walter, which received the Venice City Award for Best Documentary (Prix Italia, 1971). The film portrays two participants of the 8th International Fryderyk Chopin Piano Competition: Garrick Ohlsson, the First Prize winner, and Janusz Olejniczak, who placed sixth.

Admission is free – limited number of seats.

Archiwalia Konkursu Chopinowskiego

Archive materials from the Chopin Competition

 MARCIN KONIK

W zbiorach Instytutu Chopina znajduje się największa na świecie kolekcja poświęcona Fryderykowi Chopinowi. Jej trzon stanowią bezcenne autografy kompozytora, pierwodruki jego dzieł oraz unikatowe obiekty muzealne związane z życiem i twórczością artysty.

Istotną częścią kolekcji są także świadectwa recepcji twórczości Chopina, a jednym z bardziej spektakularnych przejawów owej recepcji jest Międzynarodowy Konkurs Chopinowski, zapoczątkowany w 1927 r. z inicjatywy Jerzego Żurawlewa.

W ciągu niemal stuletniej historii Konkursu udało się zgromadzić imponujący zbiór związany z wydarzeniem. Jeden z najważniejszych, a z pewnością budzących największe zainteresowanie elementów kolekcji stanowią nagrania audio (od 1955 r.), czyli zarejestrowane na taśmach magnetycznych historyczne wykonania uczestników, koncerty inauguracyjne, koncerty laureatów, a także przemówienia. Dla późniejszych edycji, prócz nagrań audio, archiwizowane były także materiały wideo.

W chopinowskiej bibliotece znajdują się także liczne fotografie przedstawiające m.in. uczestników i jurorów, organizatorów, programy, wycinki prasowe, archiwalne bilety oraz wydawnictwa okolicznościowe. Wiele z programów konkursowych, które przechowywane są w bibliotece NIFC, zawiera podpisy uczestników i jurorów, co wynika z tradycji zbierania tego typu pamiątek przez organizatorów. Niezwykle cenny zbiór tworzą też projekty medali oraz same medale – zarówno te przyznawane laureatom, jak i pamiątkowe, wydawane z okazji poszczególnych edycji Konkursu, a także plakaty autorstwa najwybitniejszych grafików – dzieła rozpoznawalne na całym świecie oraz kojarzone z konkretnymi edycjami. Archiwum obejmuje również dokumenty z przebiegu rywalizacji – notatki jurorów, karty ocen czy umowy z artystami – a także pamiątki po Jerzym Żurawlewie – inicjatorze Konkursu.

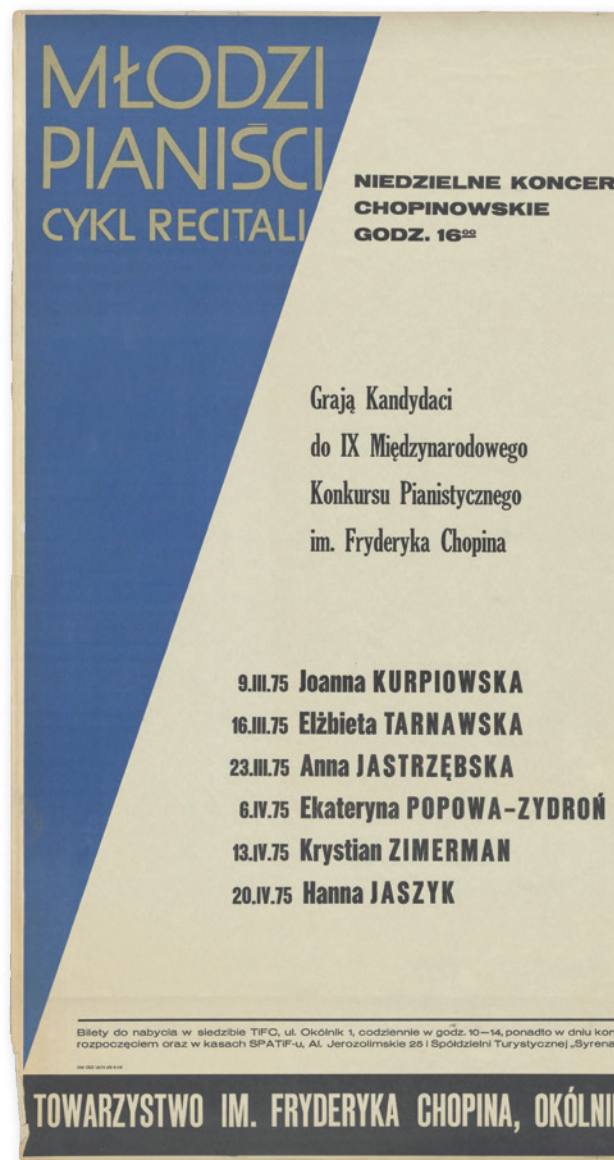
The Chopin Institute holds the world's biggest collection of Chopiniana, the most important part of which, of course, consists of the composer's autograph manuscripts, as well as first editions of his works and museum objects linked to his life. Another crucial part of the collection comprises items documenting the reception of Chopin's music. One of the most spectacular aspects of that reception is the International Chopin Competition, launched in 1927 at the initiative of Jerzy Żurawlew.

Over the course of the almost 100-year-old history of the Competition, a large body of materials has been gathered. One of the most important parts of the collection, and one that certainly arouses the greatest interest, comprises historical audio recordings (since 1955) made on magnetic tape of performances by the competitors, as well as the inaugural concerts, prize-winners' concerts and speeches. For later editions of the Competition, besides audio recordings, also archived are video materials.

Among the large body of materials has been gathered also a huge number of photographs, many of which capture the participants, jurors and organisers, as well as important figures associated with the event. There are also programmes, press cuttings, tickets and occasional publications. Many of the programmes, which are held in the Chopin Institute library, contain autographs of participants and jurors, reflecting a tradition among the organisers of collecting such souvenirs. An extremely valuable part of the collection consists of medal designs and the medals themselves – both those awarded to the prize-winners and souvenir medals issued to mark special editions of the Competition. A separate category is constituted by the Competition posters, designed by outstanding artists – works that are recognisable around the world and associated with specific editions. The archives also contain documents such as the jurors' notes, score sheets, and contracts signed with artists. Indirectly linked to the Competition, as they relate to its founder, are personal mementoes of Jerzy Żurawlew.

Plakat promujący cykl recitali młodych pianistów, kandydatów do IX Konkursu Chopinowskiego
Poster promoting cycle of recitals of young pianists, candidates for the 9th International Fryderyk Chopin Piano Competition

 NARODOWY INSTYTUT FRYDERYKA CHOPINA

Złoty medal z XII Konkursu Chopinowskiego
autorstwa Anny Jarnuszkiewicz
Gold medal from the 12th Chopin Competition
by Anna Jarnuszkiewicz

 NARODOWY INSTYTUT FRYDERYKA CHOPINA

Materiały te zostały niemal w całości zdigitalizowane i są udostępniane na portalu stworzonym przez NIFC. Nearly all of these materials have been digitised and are accessible on a special website created by the NIFC.

→ chopin.musicsources.pl

Spuścizna po Carlu Filtschu w Muzeum Fryderyka Chopina *The legacy of Carl Filtsch at the Fryderyk Chopin Museum*

URSZULA KRÓL

W 2024 r. kolekcja Muzeum Fryderyka Chopina wzbogaciła się o fascynujący zbiór – spuściznę po Carlu Filtschu (1830–1845). Ten przedwcześnie zmarły wirtuoz i kompozytor należał do najbardziej utalentowanych uczniów Fryderyka Chopina. Do warszawskiego Muzeum trafiły związane z nim obiekty, które pozwolą na lepsze poznanie biografii tego lubianego i cenionego przez Chopina młodego artysty – jednego z XIX-wiecznych „cudownych dzieci”. Ułatwią nam to należące do owej spuścizny listy pianisty do bliskich, ikonografia, na którą składają się różnorodne wizerunki, zbiór dokumentów dotyczących jego koncertów oraz rodzinne pamiątki, w tym zegarek należący niegdyś do młodego wirtuozu. Interesujące są też dokumenty związane z ojcem Carla, Josephem Filtschem, zawierające informacje o jego wykształceniu i pracy zawodowej, poszerzające naszą wiedzę na temat środowiska i aspiracji rodziny Filtschów. Wiele obiektów z nowo nabytego zbioru związanych jest z Irene Filtsch Andrews (1855–1943), bratanicą Carla Filtscha. To właśnie ona przez całe swoje życie dbała o zachowanie pamięci o kompozytorze, wydała też własnym sumptem jego biografię (*About One Whom Chopin Loved*, 1923), której egzemplarz również znajduje się obecnie w Muzeum Fryderyka Chopina. Pięknym uzupełnieniem tego zbioru jest rzeźba z 1983 r., przedstawiająca młodego artystę, wykonana przez Głorię Loring, należącą do ostatniej linii spadkobierców Carla Filtscha.

Ze strony Muzeum Fryderyka Chopina wstępną ewaluację spuścizny przeprowadził jego główny inwentaryzator Marek Kostawski, który również czuwał nad jej wędrówką do Polski.

In 2024, the Fryderyk Chopin Museum's collection was enriched with a fascinating collection – the legacy of Carl Filtsch (1830–1845). This virtuoso pianist and composer, who died prematurely, was one of Chopin's most gifted pupils. The exhibits associated with Filtsch that the Museum has acquired will make it possible to learn more about the life of this young artist and 19th-century child prodigy whom Chopin rated highly and liked personally. This will be facilitated by letters that Filtsch wrote to family and friends, a biographical display comprising a variety of images, a collection of documents related to his concerts, and family memorabilia, including two watches that once belonged to him. Also of interest are documents related to Carl's father, Joseph. These contain information about his education and professional work, and so broaden our knowledge of the family's social circle and aspirations. Many items in the collection are related to Irene Filtsch Andrews (1855–1943), Carl's niece. Irene preserved Carl's memory throughout her life, and, at her own expense, she even published a biography of him (*About One Whom Chopin Loved*, 1923), a copy of which is now in the Museum. A beautiful addition to this collection is a 1983 sculpture depicting the young artist, created by Gloria Loring, a descendant of Carl Filtsch's last line of heirs.

On behalf of the Fryderyk Chopin Museum, an initial evaluation of the legacy was carried out by its chief inventory officer, Marek Kostawski, who also supervised its journey to Poland.

Pióro i ołówek Jerzego Żurawlewa
Jerzy Żurawlew's pen and pencil
NARODOWY INSTYTUT FRYDERYKA CHOPINA

Marie-Alexandre Alophe, portret Carla Filtscha, litografia, ok. 1840
Marie-Alexandre Alophe, portrait of Carl Filtsch, lithograph, c.1840
NARODOWY INSTYTUT FRYDERYKA CHOPINA

Piotr Alexewicz, Andrzej Boreyko
WOJCIECH GRZĘDZIŃSKI / NIFC

Miyu Shindo
WOJCIECH GRZĘDZIŃSKI / NIFC

William Yang
WOJCIECH GRZĘDZIŃSKI / NIFC

Zitong Wang
WOJCIECH GRZĘDZIŃSKI / NIFC

OCZEKIWANIA EXPECTATIONS

